

РЕШЕНИЕ № 157

гр. Перник 13.08.2008 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на осемнадесети юли през две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: С.Г.

При секретаря В.Х., като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 141 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба от К.С.Т.от гр. С. против Заповед № ДК-02-П-К-04 от 13.02.2008г. на Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол-Перник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ издатина с размери в план 1.80м./2.20м. към западната фасада на сграда "вила на етаж и половина със зимник и гараж", находяща се в УПИ VII-127, кв. 26 по плана на с. Е., общ. Т.. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение е предвидено принудително премахване на строежа.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, поради което се иска отмяната ѝ. Описва се фактическа обстановка, която насочва вниманието, че този строеж е изграден върху основите на стара постройка изградена преди повече от 150години, която била законна. Навеждат доводи, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материално правните норми и в несъответствие с целите на закона, поради което се иска отмяната ѝ.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес от оспорване.

По делото е приложен нотариален акт от 25.07.1988г., том. I, дело 254/1988г. на трънски районен съдия за покупко-продажба на недвижим имот. Видно от този нотариален акт е, че жалбоподателят К.Т. е собственик на недвижим имот, представляващ дворно урегулирано място с площ от 838кв.м., оформено в парцел 111-67 по плана на с. Е., общ. Т.. Приложен е и нотариален акт от 14.06.1989г., по нот. дело № 201/1989г. за собственост върху недвижим имот от 240кв.м. придобит по регулация.

Със заповед № ДК-02-П-К-04 от 13.02.2007г. на началника на РДНСК-Перник на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ е наредено да бъде премахната част от строеж "вила на етаж и половина със зимник и гараж", представляваща издатина към западната фасада на сградата-западното крило с размери в план 1.80м./2.20м. находящ се в УПИ УП-127, кв. 26 по плана на с. Е., община Т. от извършителя К. Т.

В УПИ VII-127 К. Т. е изградил строеж "вила на етаж и половина със зимник и гараж" със ЗП 76кв.м. и намалено отстояние от страничната регулационна линия. За строежа има издадено разрешение за строеж № 196/19.09.1989г. от главния архитект на община Трън и е одобрен типов проект серия "Вила № 2/1980г. със ЗП 46кв.м.. Строежа е изпълнен в отклонение на одобрените проекти и издаденото разрешително за строеж. Проведена е процедура за узаконяване по реда на чл. 184, ал. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, като преписката е приключила в отказ за узаконяване на сградата като цяло. Видно от представените по делото доказателства становището на гл. архитект на община Трън относно узаконяването на строежа, е потвърдено със заповед № ДК-10-40 от 01.11.2005г. на Началник на РДНСК и е налице влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 5747 от 2007г. на Върховен административен съд.

По делото бе разпитан свидетеля А., служител в РДНСК и присъствал при извършване на проверката на място. Показанията му съдът изцяло ги кредитира. От тях се установява, че строежа е напълно завършен. Изпълнен е с масивна монолитна конструкция, стените са изградени от тухла, поставена е дървена дограма, покрива е двускатен с дървена конструкция и ламарина. Вилата е измазана от вътре и отвън. Изцяло поддържа констатациите отразени в констативните протоколи. Допълва, че констативните актове № Т-83-П и Т-83-1 от 10.01.2008г. са направени само за пристройката/издатината, тъй като за нея няма никакви издадени строителни документи и книжа и същата отстои на по-малко от 3 метра от регулационната линия. Пристройката е масивна, измазана с цвета на вилата, покрита с ламарина. Същата е напълно изградена има ток и вода.

По делото бе разпитан като свидетел И. И., съсед на жалбоподателя Т.. В хода на административната процедура същият е подписал декларация, относно построените в имота постройки. По отношение на пристройката за която са съставени констативните актове той счита, че е част от вилата и че същата е изградена заедно с вилата в периода 1989г.-1992г..

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства представени от административния орган, съставените констативни актове с № Т-83-П и Т-83-1 от 10.01.2008г., връчени на жалбоподателя, които като неоспорени имат сила и пред съда и разпитаните по делото свидетели, настоящия състав намира за установено, че строителството е извършено в периода от 1989г. до 1992г.. Строежът е извършен в отклонение от одобрен инвестиционен проект и издадено разрешително за строеж № 196 от 19.09.1989г. от главен архитект на община Трън, като е налице застроена площ от 76кв. м., при одобрено застрояване от 46 кв.м. С оглед на това съдът намира, че строежът е изграден в отклонение от одобрените книжа. Налице е съществено отклонение, тъй като с изградения строеж се нарушават предвижданията на действащия подробен устройствен план. Това е така по силата на чл. 154, ал. 2 от ЗУТ и съгласно чл. 137, ал. 3 от ЗУТ строежите се изпълняват съгласно предвижданията на подробния устройствен план. Планът на с. Е.е одобрен със заповед № 100 от 02.07.1996г. на Кмета на Община Трън и предвижда основното застрояване да е за ниско жилищно строителство. От доказателствата по делото е видно, че към съседния УПИ VIII-128 отстоянието е намалено и строежът се намира на 1.50 от страничната регулационна линия. С това е нарушен състава на чл. 31 от ЗУТ предвиждащ най-малко 3 метра до страничната граница. Фактическите констатации в посочените по-горе констативни актове и в мотивите на оспорваната заповед не са оборени в хода на съдебното производство.

Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, строежи могат да се извършват само ако са разрешени, съгласно този закон. За всички строежи, /в това число и за процесния строеж/ определени като строежи по смисъла на закона се изисква издаване на разрешение за строеж. По делото е представено разрешение за строеж № 196 от 19.09.1989г. и е определена строителна линия и ниво, но за изграждане на вилна сграда върху 46кв.м.. Други разрешения за строеж не са представени. С оглед на което настоящия състав намира, че строежът описан като издатина е извършен при съществено отклонение от одобрения проект и в несъответствие с предвижданията на плана и същият правилно е квалифициран от административния орган като незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗУТ. С оглед обстоятелството, че строежът е изграден през 1989г. до 1992г. при действието на Закона за териториално и селищно устройство/отм./ в отклонение на издадено разрешение за строеж, то възложителят в предвидения срок по Закона за устройство на територията е направил постъпки и го е заявил за узаконяване, но е на лице в сила отказ за узаконяване. Касае се за незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗУТ, който е извършен и не е узаконен, поради което същият подлежи на премахване по реда на чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ

Налице са всички законови предпоставки за премахване на процесния строеж като незаконен, предвид на което издадената заповед като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му по чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ /налице е упълномощаване със заповед № РД-13-182 от 29.05.2007г. на началника на РДНСК/ по реда на чл. 225 от ЗУТ и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Не са налице основания за отмяна по реда на чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С.Т., от гр. С. срещу заповед № ДК-02-П-К-04 от 13.02.2008г. на Началник на РДНСК-Перник.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: